

Denne Grundsaetning har dette Thing aldrig anerkjendt, og jeg tror heller ikke, at den under de nuvaerende Forhold kan ventes anerkjendt fra dette Things Side, efterat vi have set, hvor betydeligt et Overskud af Indtægterne over Udgifterne vi have haft i en Række af Aar, saaledes at Statskassens Status Aar for Aar paa Grund af Toldindtægterne, og væsentlig paa Grund af dem, er bleven forbedret med flere Millioner. Det kan ikke betragtes som Opgaven for en Stat at skabe Foretagender af økonomisk Betydning for Skatterne i det Omfang, som her i Landet sker. Det kan ikke være Statens Opgave at opkræve Skatter, for at kunne bestribe alle sine Udgifter og for saa tillige at samle Penge op i det Omfang, som sker her i Danmark. Det er forberveligt i national-økonomisk Henseende, omendkjønt det kan være behageligt for en Finantsminister og tage sig godt ud i et Statsregnskab. Som der oftere er blevet gjort opmærksom paa, forrente Pengene sig meget bedre i de Privates Lomme end i Statskassen, og blive der Nationen til langt større Nytte, og naar man saa spørger om, hvilken Indtægtsnedgang Staten i Virkeligheden under de nuvaerende Forhold kan taale, nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at Statskassen vil kunne taale et Indtægtsstab af mindst 4 Millioner Kroner. Der er saa meget mindre Aarsag til at tvivle derom, som Udbyttet af de indirekte Skatter, særlig af Indførselstolden, stiger Aar for Aar i en Grad, som maa overraske Enhver, men som tegner til at ville blive vedvarende, selv om der kommer ringere Aar. I de to sidste Aar ere jo Toldindtægterne stagne, forrige Aar med 1,850,000 Kr., og skjønt Aaret 1881 var et ubehjligt Aar for Danmark med Hensyn til Høsten, ere Toldindtægterne dog i det nuvaerende ikke udløbne Finantsaar, Finantsaaret for 1882—83, i Dieblisset stagne med omtrent $\frac{3}{4}$ Million. Det er over $2\frac{1}{2}$ Million Kr. ialt i Løbet af de to Aar. Selv om man nu ikke vil regne paa, at Stigningen vil vedvare eller vedvare i samme Forhold, tør man dog efter den Erfaring, man nu har haft i en Række af Aar, i 20 Aar, med Sikkerhed gaa ud fra, at en Nedgang i Indtægterne ikke let vil finde Sted. Man kan regne med Sikkerhed paa det samme Beløb med den jævne Stigning, som følger af den almindelige Velstand. Den Fordring, som blev stillet fra Folkethingets Side sidste Gang, eller som jeg i det Hele tror, at Folkethinget vil være mest tilbøielig til at slutte sig til, er, at Krigsskattens Beløb afdrages i Toldindtægterne, at der gives Folket en Lettelse for Indtægter, der svare omtrent til Krigsskat-

tens Beløb. Det er for det Første en rimelig Fordring i finantiel Henseende, naar vi se hen til de senere Aars finantzielle Status, og for det Andet er det en billig Fordring fra Folkets Side, efter som Krigsskatten er bleven baaren i 18 Aar af Befolkningen, og efterat der ved Krigsskatten er indkommet et Beløb, som svarer til, ja maaske opveier, de Beslutninger, som den sidste Krig har forarsaget. Det er ikke Meningen, at selve Krigsskatten, som den er, burde ophæves. Den er i Løbet af disse 19 Aar gaaet over i den almindelige Toldtarif som en Bestanddel af den, saaledes at det vil være rimeligt, naar man foretager en Toldreform, da at underkaste Toldloven af 1863 og Krigsskatloven af 1864 i Forening en Revision, men det er Krigsskattens Beløb, der udgjør omtrent $3\frac{1}{4}$ Million, Krigsskatten paa Varer og Brændevin, som Befolkningen har et billigt Krav paa at faa vederlagt, og som Staten uden Vanskelighed vil kunne undvære. Der er en Aarsag til, hvorfor Staten med al Rimelighed vil kunne undvære den, naar en Toldreform gennemføres. Det er dels paa Grund af den Beregningsmaade, som lægges til Grund ved Udregningen af Indtægtsforøgelse eller Indtægtsnedgang ved Beskatningslove, og dels paa Grund af den overveitende Sandsynlighed, som der er for, at en gennemgaaende Toldreform vil medføre en Indtægtsforøgelse uden Hensyn til den sædvanlige Indtægtsforøgelse, som Toldindtægterne have fra Aar til Aar. Det er min Overbevisning, at, dersom en Toldreform som den, den høitærede Regjering her har forelagt os, og maaske endnu mere end en Toldreform som den, der er indbragt af mig tilligemed det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) for to Aar siden, og som i det Væsentlige slutter sig til tidligere af dette Thing vedtagne Toldlovsforslag — dersom en Toldreform som den ene eller den anden af disse blev vedtagen, vilde dette medføre i Løbet af et Par Aar en Indtægtsforøgelse af 1 eller 2 Millioner uden Hensyn til den sædvanlige Forøgelse af Toldindtægterne fra Aar til Aar. Dette er en Erfaring, man endogsaa gjorde i 1863, uagtet Krigen i 1864 fulgte strax efter; man gjorde den i 1865 i en meget overraskende Grad, og det er en Erfaring, man i andre Lande under lignende Forhold ofte har gjort. Det følger ganske naturligt deraf, at der ved en Toldreform paa det Grundlag, om hvilket vi ere enige, Regjering og Landskting og dette Thing, vil blive skabt saa mange Lettelser for Omsætningen, at en forøget Omsætning derved fremkaldes. Selvsølgelig